

ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ: มิติใหม่ของการป้องกันอาชญากรรม Sex Offender Registration System: A New Dimension in Crime Prevention

พัชราพรรณ นาคพงษ์¹ สุนีย์ กัลยະจิตร² เขมธิดา เพ็ชรแท้³ และ ปนัดดา วงศ์ผู้ดี⁴
^{1,2,3}คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
⁴องค์กรทำดี

Patcharapan Nakpong¹, Sunee Kanyajit², Khemtida Petchtam³ and Panadda Wongphudee⁴
^{1,2,3}Faculty of Social Sciences and Humanities, Mahidol University
⁴Tam Dee Organization (@charity for every life)

Received January 2, 2020 | Revised May 5, 2020 | Accepted May 22, 2020

บทคัดย่อ

การกระทำความผิดทางเพศ เป็นอาชญากรรมที่ปรากฏให้เห็นในสังคมไทยมาเป็นระยะเวลานาน ในปัจจุบัน นอกจากมาตรการบังคับใช้กฎหมายเพื่อจำคุกกักขังผู้กระทำผิดและโปรแกรมบำบัดฟื้นฟูนักโทษ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศในเรือนจำแล้ว ยังไม่มีมาตรการเชิงรุกเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศที่จะสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยสาธารณะให้กับประชาชนมากขึ้นได้ การค้นหามาตรการหรือเครื่องมือเพื่อเพิ่มแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศอย่างเป็นรูปธรรม จึงเป็นทางเลือกที่ควรคำนึงถึง และควรนำมาใช้กับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษามาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในต่างประเทศ พบว่า ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศเป็นระบบที่เป็นที่รู้จักและใช้ต่อเนื่องยาวนานมากกว่า 20 ปี โดยเริ่มใช้ครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกา และได้มีประเทศต่าง ๆ รับมาปรับใช้อีกหลายประเทศ ถึงแม้ว่ายังมีความคิดเห็นแตกต่างกันถึงความเหมาะสมของระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศนี้อยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม สำหรับในประเทศไทยซึ่งยังมีได้มีมาตรการหรือเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศอื่นเพื่อสนับสนุนนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ จึงควรศึกษาและทำความเข้าใจระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศเพื่อปรับให้เหมาะสมกับบริบทของกระบวนการยุติธรรมไทยและสภาพสังคมไทย อันจะนำไปสู่แนวทางในการสร้างระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศที่จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญและมีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศต่อไปได้

คำสำคัญ: ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ, การป้องกันอาชญากรรมทางเพศ, ผู้กระทำผิดคดีทางเพศ, ความปลอดภัยสาธารณะ

Abstract

Sexual offense is a serious crime that has existed in Thai society for a long time. Currently, apart from legal measures in applying imprisonment and the treatment program for sex offenders in prisons, there are no other proactive measures to prevent and suppress sex crimes for better public safety and confidence. An exploration of measures or mechanisms to increase concrete ways of sex crime prevention should be considered and applied to the criminal justice system in Thailand. The researcher has studied various measures for sexual crime prevention and suppression in Western nations. It was found that sex offender registration system has been widely known and continuously implemented for over 20 years. The United States was the first nation to apply the system, and many countries later adopted it. Even though there exist many controversial opinions regarding the suitability of the sex offender registration system, Thailand has no other measures to support the policy on sex crime prevention and suppression. Therefore, it is essential to study and comprehend the sex offender registration system to appropriately adopt it in the context of Thai justice system and social conditions. This can pave the way for the creation of a sex offender registration system that will be the key to effective measures for sex crime prevention and suppression in Thailand.

Keywords: Sex Offender Registration System, Sexual Crime Prevention, Sex Offender, Public Safety

บทนำ

ปัจจุบัน สถานการณ์ความรุนแรงทางเพศในประเทศไทยถือว่าอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง จากการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการกระทำผิดคดีทางเพศซึ่งจะเห็นได้เกือบทุกวัน ปัญหาอาชญากรรมทางเพศทวีความรุนแรงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าในทางสถิติคดีเมื่อเทียบกับอาชญากรรมประเภทอื่น อาจจะมีจำนวนคดีไม่มากในแต่ละปี และมีอัตราเพิ่มขึ้นและลดลงไม่แตกต่างกันมากนัก อย่างไรก็ตาม ต้องทำความเข้าใจในเบื้องต้นเสียก่อนว่า คดีทางเพศไม่อาจชี้วัดความรุนแรงได้จากสถิติที่ปรากฏ เนื่องจากคดีเกี่ยวกับเพศมักเป็นคดีที่ไม่ได้รับการรายงานต่อเจ้าหน้าที่มากที่สุด (National Sexual Violence Resource Center, 2015) เหตุเพราะตัวเหยื่อเองที่มีความอับอายหรือกลัวการถูกตีตราจากสังคม แต่ปัจจุบันคดีความผิดเกี่ยวกับเพศในประเทศไทย ได้ถูกบัญญัติว่าเป็นความผิดและมีโทษทางอาญา โดยมีการกำหนดโทษสูงสุดถึงประหารชีวิตซึ่งในทางปฏิบัติ โทษประหารชีวิตมักไม่ถูกนำมาใช้สำหรับความผิดเกี่ยวกับเพศ แม้จะเป็นการกระทำความผิดทางเพศที่ร้ายแรงและสะท้อนขวัญประชาชนก็ตาม

นอกจากนี้กระบวนการยุติธรรมไทยก็ยังไม่มีการป้องกันการกระทำผิดทางเพศอื่นที่จะพอเยียวยา แก้วไข และลงโทษผู้กระทำความผิดให้เด็ดขาดและลดน้อยลงได้เลย

คดีที่ถือว่าเป็นการสร้างปรากฏการณ์ร้ายแรงสะเทือนขวัญประชาชน ก่อให้เกิดความโกรธแค้นเกลียดชังจนเป็นกระแสสังคมจนนำมาสู่ความตื่นตัวในวงการวิชาการและวงการกฎหมายในเรื่องของโทษ โดยนำบทลงโทษและร่างกฎหมายมาพิจารณาใหม่ ได้แก่ คดีของน้องแก้ม เด็กหญิงวัย 13 ปี ที่โดยสารรถไฟถูกข่มขืน ข่า และปิดบังอำพรางสาเหตุ โดยโยนศพของเด็กหญิงลงจากรถไฟ จากการกระทำ ความผิดของเจ้าพนักงานรถไฟที่มึนเมาสุรา (Daily News, 2014) และเมื่อกระแสสังคมและความตื่นตัวเริ่มจางหายไป อาชญากรรมทางเพศก็กลับมาเกิดขึ้นเช่นเดิม เป็นเช่นนี้จนเป็นเรื่องปกติธรรมดาทั่วไป

เมื่อศึกษาถึงแนวทางการจัดการคดีล่วงละเมิดทางเพศและข่มขืนในต่างประเทศทั่วโลกจะเห็นว่า มีแนวทางที่แตกต่างกันออกไป เช่น ประเทศเกาหลีใต้ สำหรับโทษคดีข่มขืนล่าสุดนั้น เกาหลีใต้ มีบทลงโทษใหม่ โดยการฉีดยาทำให้อวัยวะเพศฝ่อ ไม่ตื่นตัว มาตรการนี้แม้จะรุนแรงและจริงจัง จนน่าจะส่งผลให้ผู้กระทำความผิดเกิดความกลัวจนยับยั้งชั่งใจในการกระทำความผิดได้ (Reuters, 2011) แต่ว่าหากนำมาปรับใช้กับประเทศไทยอาจถูกมองว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เนื่องจากการกระทำต่อร่างกายและชีวิต แม้จะเป็นเพื่อการลงโทษหรือวัตถุประสงค์ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม แต่ก็เป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคล แม้บุคคลนั้นจะเป็นนักโทษในคดีอาญาก็ตามและอาจขัดกับหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญของไทยได้เพราะเป็นการละเมิดถึงเนื้อตัวร่างกายและสิทธิในการมีชีวิตอยู่

อย่างไรก็ตาม ยังมีระบบที่น่าศึกษาเพื่อเป็นแนวทางและมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งเป็นแนวคิดจากประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศ ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ โดยเริ่มใช้ครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1930 ระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศดำเนินงานโดยรัฐบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันอาชญากรรมจากผู้กระทำความผิดที่อาจเกิดขึ้นซ้ำ ทั้งยังมุ่งหมายให้ระบบดังกล่าวเป็นเครื่องมือเสริมให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน (United States Department of Justice, n.d.) ต่อมาประเทศสหราชอาณาจักรได้นำเอาแนวคิดที่สำคัญของระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศจากประเทศอเมริกามาใช้ โดยปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบ วิธีการให้เข้ากับบริบทของประเทศอังกฤษเอง หลังจากผ่านขั้นตอนทางนิติบัญญัติเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงเริ่มใช้ใน ปี ค.ศ. 1997 และได้มีการทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศและระบบการแจ้งเตือน มาโดยตลอด (Office of Justice Programs, 2016) หลังจากนั้น ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกก็รับเอาแนวคิดระบบดังกล่าวมาปรับใช้เพื่อเป็นหนึ่งในมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ

เนื้อหา

ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ

ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศในทวีปยุโรปและทวีปอเมริกาเหนือถือเป็นประเทศต้นกำเนิดของระบบนี้ ปัจจุบันหลายประเทศได้นำระบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศมาใช้เพื่อป้องกันและลดจำนวนการเกิดอาชญากรรมทางเพศในสังคม (Long, 2009) และได้มีการเพิ่มจำนวนการใช้ระบบดังกล่าวนี้มากขึ้นอย่างรวดเร็วในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา เช่น ประเทศอาร์เจนตินา ออสเตรเลีย บาฮามาส คานาดา ซิลิ ไชปรัส ฝรั่งเศส เยอรมัน อินเดีย นิวซีแลนด์ เป็นต้น (Office of Justice Programs, 2016)

เป็นที่น่าสนใจสำหรับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อปีพ.ศ. 2559 ประเทศมาเลเซียได้นำเอาระบบการลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศมาใช้ ซึ่งนับเป็นประเทศแรกในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ริเริ่มให้มีระบบนี้ในประเทศ โดยแรกเริ่มความต้องการในการลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศไม่ใช่เรื่องใหม่ของประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีการเรียกร้องให้มีระบบในลักษณะนี้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว จนกระทั่งนักข่มขืนต่อเนื่องคนหนึ่งที่ได้รับโทษในต่างประเทศพ้นโทษและได้เดินทางกลับมาใช้ชีวิตในประเทศมาเลเซีย ทำให้คนในประเทศเกิดความกังวลและไม่พอใจ และมีการเรียกร้องให้หามาตรการในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ ดังนั้น จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างและใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศอย่างจริงจัง โดยนับตั้งแต่ปีค.ศ. 2017 จนถึง ปีค.ศ. 2019 ขณะนี้ในฐานข้อมูลระบบมีรายชื่อของผู้กระทำผิดคดีทางเพศต่อเด็กอยู่ถึง 3,000 รายชื่อ รายชื่อเหล่านี้ยังปรากฏต่อหน่วยงานหรือองค์กรเอกชนเพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการรับบุคคลเข้าทำงานที่จะต้องเกี่ยวข้องหรือดูแลเด็กเป็นงานหลัก เช่น การรับสมัครครูหรือภารโรงในโรงเรียนอนุบาล หรือสถานรับเลี้ยงเด็ก ดังนั้น นายจ้างผู้ประกอบการที่ต้องดูแลเด็กก็จะสามารถตรวจสอบข้อมูลของผู้ที่สมัครงานเข้ามาได้ เพื่อลดความเสี่ยงในการก่ออาชญากรรมได้ในอนาคต ถึงแม้ว่าในปัจจุบันโดยทางเทคนิคระบบจะยังไม่เปิดเผยต่อสาธารณชนทั่วไป แต่ผู้ปกครองที่มีบุตรอยู่ในความดูแลสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลในระบบนี้ได้หากมีเหตุผลอันเหมาะสม เช่น ผู้ปกครองที่ต้องการจ้างพี่เลี้ยงเด็ก เป็นต้น (Choong, 2019)

ในประเทศไทย ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศยังไม่เป็นที่รู้จักมากเท่าใดนัก แต่มีระบบที่ใกล้เคียงคือ ทะเบียนประวัติอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีได้แยกคดีความผิดเกี่ยวกับเพศเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตามระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศเป็นที่รู้จักอยู่บ้างในกลุ่มคนในวงจำกัด และเคยมีความพยายามร่วมมือพูดคุยระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการนำระบบนี้เข้ามาปรับใช้ในวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ แต่ก็ยังไม่ได้มีการดำเนินงานใดให้เห็นอย่างเป็นทางการทั้งฐานข้อมูล การออกกฎหมายรองรับ การสร้างระบบ และการทำงานของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะรวมไปถึงการนำระบบไปเป็นเครื่องมือการแจ้งเตือนต่อประชาชนต่อไป (Notification System)

ฐานข้อมูลในระบบลงทะเบียนและการเข้าถึงฐานข้อมูลผู้กระทำผิดคดีทางเพศ

จากการศึกษาพบว่า ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศต้นแบบที่มีการสร้างระบบลงทะเบียนและการเข้าถึงฐานข้อมูลผู้กระทำผิดคดีทางเพศ และออกกฎหมายมาเพื่อรองรับการใช้ระบบลงทะเบียนและมีมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบที่สมบูรณ์ เช่น มาตรการในการแจ้งเตือนต่อสาธารณชนหลักเกณฑ์ในการกำหนดระดับความรุนแรงของผู้กระทำผิดคดีทางเพศที่จะแบ่งเก็บเข้าชั้นฐานข้อมูลเป็นต้น นอกจากนี้ มีงานวิจัยจำนวนมากไม่ว่าในแง่ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือในแง่ของสังคม เช่น ทศนคติของประชาชนต่อการใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ จึงควรศึกษาอย่างลึกซึ้งในหลากหลายแง่มุม

ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการพัฒนาจากในระดับมลรัฐไปสู่ในระดับชาติ และมลรัฐส่วนใหญ่ใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีเกี่ยวกับเพศก่อนปี ค.ศ. 1990 รัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญอย่างมากกับการป้องกันสิทธิของพลเมืองตามอำนาจในรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่ช่วงกลางศตวรรษที่ 20 ได้มีการขยายการคุ้มครองสิทธิของปัจเจกชน ทั้งในแง่สิทธิและเสรีภาพมาโดยตลอด นอกจากนี้ สิทธิในการป้องกันตนเอง (Self-Defense) เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่รัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญและเป็นหนึ่งในหัวใจหลักแห่งรัฐธรรมนูญ นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทำให้บุคคลสามารถอ้างสิทธิของตนเองได้ตามรัฐธรรมนูญ และเนื่องมาจากแนวคิดนี้ ถึงแม้ว่าระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศอาจจะถูกมองว่าเป็นการเปิดเผยข้อมูลและละเมิดปัจเจกชน แต่รัฐบาลกลางแห่งสหรัฐอเมริกาได้สร้างและใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ โดยอาศัยกฎหมายที่ควบคุมการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนเกี่ยวกับผู้กระทำผิดคดีทางเพศ เน้นการคุ้มครองสาธารณะในแง่ของการให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการป้องกันตนเองต่อบุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชน มากกว่าการคุ้มครองบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคมหรืออาจเรียกว่ารัฐให้ความสำคัญต่อการป้องกันภัยสาธารณะมากกว่าสิทธิเสรีภาพของเอกชนหรือการใช้หลักการควบคุมอาชญากรรม (Crime Control) ยิ่งกว่าการใช้อำนาจโดยชอบธรรม (Due Process) นั่นเอง

ในประเทศสหรัฐอเมริกา การลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศได้ถูกนำมาใช้ครั้งแรกในมลรัฐแคลิฟอร์เนียเมื่อปี ค.ศ. 1947 ก่อนมีการตื่นตัวให้มีการลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศอย่างจริงจังในปี ค.ศ. 1990 เมื่อเด็กหญิงเมแกน แคนคา (Megan Kanka) เป็นเหยื่อจากการถูกข่มขืนและฆาตกรรมโดยผู้กระทำผิดทางเพศที่เคยต้องโทษในคดีความผิดทางเพศต่อผู้เยาว์ ซึ่งอาศัยอยู่บ้านฝั่งตรงข้ามถนนของบ้านเหยื่อ จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ ทำให้สาธารณชนเรียกร้องให้มีการใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ให้แพร่หลายและส่งผลให้เกิดการปฏิรูปตัวกฎหมายที่จะใช้รองรับระบบดังกล่าวขึ้นมา (Amyot, 2009) กฎหมายที่เป็นส่วนสำคัญของการตรากฎหมายแห่งชาติเกี่ยวกับเรื่องอาชญากรรมทางเพศ คือ The Jacob Wetterling Crimes Against Children and Sexually Violent Offender Registration Act ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายกลางที่ชื่อ The Federal Violent Crime Control and

Law Enforcement Act of 1994 ซึ่งกฎหมายที่ได้ผ่านออกมาเป็นกฎหมายที่กำหนดให้มลรัฐต้องลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศต่อเด็ก ถึงแม้ว่ามีหลายมลรัฐที่มีระบบลงทะเบียนเป็นของตนเองแล้ว ในส่วนสภาองเกรสก็ผ่านกฎหมายกลางออกมา เมื่อปี ค.ศ. 1996 ในชื่อ Megan's Law เพื่อให้แน่ใจว่าทุกมลรัฐได้มีกระบวนการในการแจ้งเตือนแก่ชุมชนของตนเองในข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับผู้กระทำผิดที่มีข้อกล่าวหาในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ (Chammah, 2018)

ปัจจุบัน ทั้ง 50 มลรัฐของประเทศสหรัฐอเมริกา มีฐานข้อมูลระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ ที่บรรจุข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้กระทำความผิดทางเพศและสามารถเข้าถึงได้โดยสาธารณชน (Center for Sex Offender Management, 2008) การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ มุ่งเน้นไปที่การทำให้ผู้กระทำความผิดทางเพศเป็นที่ปรากฏเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นแก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายและสาธารณชน โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ อันได้แก่ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยสาธารณะ โดยการให้เครื่องมือในการระงับภัยด้วยตัวเอง ป้องกันผู้กระทำความผิดในการก่ออาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และให้เครื่องมือในการสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติมแก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย (United States Department of Justice, n.d.)

Megan's Law มิใช่เพียงกฎหมายเดียวที่นำมาใช้เพื่อรองรับระบบการลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศในระดับชาติ ปัจจุบันมีกฎหมายที่เกิดขึ้น เปลี่ยนแปลง แก้ไข เพื่อรองรับการใช้ระบบการลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศเพื่อเป็นแนวปฏิบัติและหลักเกณฑ์แก่เจ้าหน้าที่และประชาชนในการใช้และเข้าถึงข้อมูล เช่น The Dru Sjodin National Sex Offender Registry ที่ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ลงนามผ่านกฎหมาย Dru's Law ก็เป็นกฎหมายที่เป็นส่วนหนึ่งของ The Adam Walsh Child Protection and Safety Act ซึ่งก่อให้เกิด The Dru Sjodin National Sex Offender Public Website (NSOPW) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลแก่สาธารณชนว่าผู้กระทำผิดคดีทางเพศมีถิ่นฐานที่อยู่ใด โดยปราศจากเรื่องของเขตอำนาจแห่งมลรัฐ (United States Department of Justice, n.d.) โดยเว็บไซต์ของระบบลงทะเบียนความผิดเกี่ยวกับเพศในระดับรัฐบาลกลาง (The Dru Sjodin National Sex Offender Public Website) จะถูกประสานงานระหว่างระบบของเจ้าหน้าที่รัฐท้องถิ่นที่มีผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในมลรัฐนั้นและรัฐบาลกลาง ควบคุมโดยกระทรวงยุติธรรมสหรัฐอเมริกา โดยที่เว็บไซต์ให้ทางเลือกพลเมืองในการค้นหาชื่อผู้กระทำผิดคดีทางเพศด้วยกันหลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาโดยใช้วิธีการใส่รหัสไปรษณีย์ที่แตกต่างกันเพียงครั้งเดียว หรืออนุญาตให้หาชื่อผู้กระทำความผิดได้โดยอาศัยการแบ่งภูมิภาคของประเทศ (United States Department of Justice, n.d.)

นอกจากนี้ ยังมีองค์กรกลางที่ทำหน้าที่ในการลงทะเบียน ฝ้าตรวจตรา ทำการจับกุม ลงทะเบียน และเสาะหาผู้กระทำผิดคดีทางเพศที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนหรือควรต้องขึ้นทะเบียน โดยองค์กรดังกล่าวเป็นหน่วยงานของรัฐบาลกลางที่เรียกว่า The Office of Sex Offender Sentencing, Monitoring, Apprehending, Registering, and Tracking (SMART) ถูกก่อตั้งและเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมาย Adam Walsh Act ซึ่งได้รับการผ่านกฎหมายเมื่อปี ค.ศ. 2006 องค์กรดังกล่าวมีความรับผิดชอบในเรื่อง

การกำหนดเขตอำนาจและให้แนวทางเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย The Adam Walsh Act และให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคกับมลรัฐ ประเทศในเขตปกครอง ชนเผ่าอินเดีย และรัฐบาลท้องถิ่น รวมถึงไปถึงองค์กรรัฐและเอกชน อีกทั้งยังมีหน้าที่คอยเฝ้าติดตามการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่สำคัญ การพัฒนาทางกฎหมายอันเกี่ยวเนื่องกับผู้กระทำผิดคดีทางเพศ รวมถึงการบริหารและสร้างระบบอันเกี่ยวข้องกับระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ ระบบการแจ้งเตือนต่อสาธารณชน และการจัดการเกี่ยวกับผู้กระทำผิดคดีทางเพศ (United States Department of Justice, n.d.)

การเก็บข้อมูลในระบบการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศแตกต่างกันออกไปในแต่ละมลรัฐ แต่ขั้นพื้นฐานที่สุดอย่างน้อยในฐานะข้อมูลต้องปรากฏชื่อของผู้กระทำความผิด ที่อยู่เลขหมายระบุตัวตนที่ถูกกำหนดโดยหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย ในปัจจุบัน มี 39 มลรัฐที่กำหนดให้ผู้ที่ต้องถูกลงทะเบียนส่งมอบรูปถ่ายเพื่อบรรจุไว้ในฐานข้อมูลไว้ด้วย บางมลรัฐ เช่น รัฐแคลิฟอร์เนีย อิลลินอยส์ มินนิโซตา แอริโซนา เป็นต้น อาจเข้าถึงภาพถ่ายของผู้กระทำความผิดผ่านทางบันทึกการจับกุม บางมลรัฐเก็บข้อมูลละเอียดมาก เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ประวัติที่พักอาศัย การลงทะเบียนยานพาหนะ ป้ายทะเบียนรถ เป็นต้น และมีอย่างน้อย 13 มลรัฐ ที่เก็บตัวอย่างเลือดสำหรับการวิเคราะห์ทาง DNA ในส่วนของการกำหนดระยะเวลาที่บังคับให้มีชื่อของผู้กระทำความผิดอยู่ในฐานข้อมูลของระบบการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศกำหนดไว้เป็นเวลาอย่างน้อย 10 ปี โดยใน 40 มลรัฐ กำหนดให้ผู้กระทำความผิดทางเพศบางคนต้องมีข้อมูลอยู่ในระบบตลอดชีวิตในกรณีความผิดทางเพศที่ร้ายแรงและมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดซ้ำและมีไม่กี่มลรัฐที่ลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศทุกคนและทุกคดีให้อยู่ในระบบไปตลอดชีวิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎหมายที่ออกโดยมลรัฐนั้น ๆ

นอกจากนี้ ตามกฎหมาย Wetterling Act ยังกำหนดเงื่อนไขว่า ความผิดเกี่ยวกับเพศ ไม่ควรรวมอยู่ในข้อกำหนดกรณีข้อยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลบรรเทาโทษสำหรับความผิดที่กระทำได้เช่นเดียวกับคดีความผิดฐานอื่น อย่างไรก็ตาม บางมลรัฐอาจอนุญาตให้ผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศที่ต้องโทษให้ลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศตลอดชีพ โดยอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้หยุดการลงทะเบียนในระบบตลอดชีวิตได้ ส่วนใหญ่เป็นระยะเวลา 10 ปีแรกหลังจากการถูกลงทะเบียน บางมลรัฐมีข้อกำหนดในการลงทะเบียนในช่วงระยะเวลาที่ต่างกันออกไป อาศัยการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาถึงความร้ายแรงของความผิดที่กระทำลงหรือจำนวนผู้กระทำความผิด เช่น ในมลรัฐอูชิงตัน ระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้กระทำผิดคดีเกี่ยวกับเพศต้องมีรายชื่ออยู่ในทะเบียน ให้พิจารณาจากฐานความผิดว่ามีความรุนแรงเพียงใด โดยกำหนดให้มีระยะเวลาตลอดชีวิตสำหรับความผิดร้ายแรงประเภท A (Class A felony) 15 ปี สำหรับความผิดร้ายแรงประเภท B (Class B felony) และ 10 ปี สำหรับความผิดร้ายแรงประเภท C (Class C felony) ในมลรัฐมินนิโซตา การลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศจะสิ้นสุดเมื่อระยะเวลาผ่านไป 10 ปี หรือเมื่อระยะเวลาที่การภาคทัณฑ์หรือคุมประพฤติได้สิ้นสุดลง โดยพิจารณาว่าระยะเวลาใดยาวกว่ากัน ก็จะเลือกช่วงเวลาที่ยาวกว่านั้น

ภายใต้กฎหมาย Wetterling Act ผู้กระทำความผิดที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดในข้อหาก่ออาชญากรรมต่อเด็กหรือความผิดเกี่ยวกับเพศถูกกำหนดให้ต้องถูกลงทะเบียนในระบบเป็นเวลา 10 ปี โดยอาศัยการเฝ้าระวังและสอดส่อง เมื่อมีคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวหรือข้อกำหนดใด ๆ แก่ผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศ หรืออาชญากรรมที่นิยมใช้ความรุนแรงทางเพศ หากผู้ใดไม่ปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นและยังคงกระทำความผิดซ้ำ จะถูกกฎหมายกำหนดให้ต้องมีการลงทะเบียนอยู่ในฐานข้อมูลในระบบไปตลอดชีวิต ในส่วนของการยืนยันที่อยู่อาศัยของผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศ จะต้องมีการปรับปรุงให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เพื่ออ้างอิงซึ่งข้อมูลในระบบลงทะเบียนเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายและต่อสาธารณชน โดยทั่วไป การทำให้ข้อมูลดังกล่าวเป็นปัจจุบันเสมอนั้นเป็นหน้าที่ของผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศเหล่านั้นที่จะต้องเข้ามารายงานและยืนยันข้อมูลของตนเสมอมลรัฐส่วนใหญ่อนุญาตให้ผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เมื่อมีการย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย โดยต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 10 วัน ตามกฎหมาย Wetterling Act กำหนดให้มลรัฐต้องยืนยันที่อยู่ของผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศให้เป็นไปตามกำหนดระยะเวลา โดยต้องคอยตรวจสอบยืนยันที่อยู่ทุกปี ในผู้กระทำความผิดที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศต่อเด็กหรือการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศโดยใช้ความรุนแรง และทุก 90 วัน สำหรับอาชญากรรมที่มีการใช้ความรุนแรงทางเพศ โดยวิธีการดังกล่าว หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายต้องส่งแบบฟอร์มตามรูปแบบที่ใช้เป็นปกติไปยังผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศที่ต้องถูกลงทะเบียน โดยเมื่อบุคคลนั้นได้รับแบบฟอร์มแล้วให้กรอกข้อมูลเกี่ยวกับที่พักอาศัยล่าสุดและส่งแบบฟอร์มกลับมายังหน่วยงานต้นเรื่องทางไปรษณีย์หรือด้วยตนเองภายในระยะเวลา 10 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแบบฟอร์มดังกล่าว

ในมลรัฐเดลาแวร์ ผู้กระทำความผิดทางเพศต้องรายงานตัวต่อกรมทะเบียนชนส่งทุกปี เพื่อให้ข้อมูลในใบขับขี่ของตนเป็นปัจจุบันเสมอ และในใบขับขี่จะแสดงสัญลักษณ์ที่ระบุว่า บุคคลนั้นเป็นผู้ที่ถูกลงทะเบียนในระบบผู้กระทำความผิดทางเพศหรือไม่ โดยที่ใน 33 มลรัฐ กำหนดให้ระบบการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศต้องมีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และ/หรือต้องยืนยันที่พักอาศัยของตนเองทุกปี ในขณะที่อีก 22 มลรัฐ กำหนดให้ผู้กระทำความผิดคดีการใช้ความรุนแรงทางเพศต้องปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ให้เป็นปัจจุบันแก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายในทุก 4 เดือน

ในมลรัฐวอชิงตัน ผู้ที่มีหน้าที่ในการสอดส่องดูแลผู้กระทำความผิดที่ต้องถูกลงทะเบียนคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ คือ 1) สำนักงานตำรวจท้องถิ่น 2) อำเภอบุ โดยนายอำเภอและชุมชน โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่ประจำในการยืนยันตัวตน รวมไปถึงที่อยู่ที่เป็นปัจจุบันของผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศ โดยมีเกณฑ์ในการวัดระดับจัดกลุ่มโทษไว้ในกรณีพิจารณาความถี่ในการติดตามสอดส่อง เพื่อยืนยันข้อมูลเป็นสามระดับ โดยโทษระดับกลางหรือโทษระดับสูง เจ้าหน้าที่ต้องทำการตรวจสอบผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศทุกเดือน โดยตรวจสอบแบบตัวต่อตัว ในขณะที่โทษระดับต่ำนั้น แค่เพียงการส่งแบบฟอร์มตอบโต้ยืนยันตัวตนระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศที่อยู่ในทะเบียนก็เพียงพอและทำเพียงปีละ 1 ครั้ง ดังนั้น ถ้าผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศไม่ได้มีตัวตนอยู่ตามที่อยู่ที่ได้แจ้งเอาไว้

ก็จะเพิ่มระดับความรุนแรงต่อโทษที่จะได้รับเมื่อได้กระทำความผิดซ้ำ และอาจถูกดำเนินคดีข้อหาไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของการลงทะเบียน โดยเปลี่ยนเป็นโทษที่หนักขึ้น เช่น เปลี่ยนจากโทษระดับเบาไปเป็นโทษที่หนักกว่าเดิม

ถึงแม้ว่าประเทศสหรัฐอเมริกาจะเป็นประเทศแรกๆที่เริ่มต้นใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศ แต่ก็ยังมีข้อถกเถียงและมีการพัฒนาระบบและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อรองรับการใช้ระบบมาตลอดจนถึงปัจจุบัน นักกฎหมายได้พยายามหาวิธีการที่จะสามารถใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศได้อย่างเที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพ ในการแจ้งเตือนแก่ประชาชนเกี่ยวกับบุคคลอันตราย และพื้นที่ที่อาจมีผู้กระทำความผิดคดีทางเพศอาศัยอยู่เพื่อเพิ่มการระวังตัวเอง ในขณะที่เดียวกัน มีนักวิจารณ์กล่าวว่า ระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศ มีความล้มเหลวในการป้องกันอาชญากรรม และยังเป็นภาระสร้างความเหลื่อมล้ำทางชนชั้นของสังคม อย่างไรก็ตาม ตลอดหลายปีที่ผ่านมา หลายมลรัฐก็ยังคงแพร่ขยายการใช้ระบบดังกล่าวออกไปอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงบางมลรัฐยังเพิ่มฐานความผิดในคดีอื่นเพิ่มเข้าไปในฐานข้อมูลระบบดังกล่าวด้วย ไม่ว่าจะเป็น การลักพาตัว การทำร้ายร่างกาย และการฆาตกรรม ในขณะที่มลรัฐเทนเนสซีเพิ่มในส่วนของคดีอันเกี่ยวกับการทารุณสัตว์ มลรัฐยูทาห์เพิ่มคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมคอปกขาว และบางมลรัฐเคยพิจารณาให้ใส่ชื่อผู้กระทำความผิดคดีอาชญากรรมอันเกิดจากความเกลียดชังและคดีความรุนแรงในครอบครัวลงไปในระบบด้วย แม้จะล้มเลิกไปในภายหลังก็ตาม แต่อย่างน้อยที่สุด 5 มลรัฐ ได้ใช้ระบบดังกล่าวในการลงทะเบียนรายชื่อผู้กระทำความผิดในคดีผลิตสารเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีนด้วย (Chammah, 2018)

บทวิเคราะห์ วิจารณ์ และข้อเสนอแนะ

อาชญากรรมทางเพศและแง่มุมทางสังคมต่อระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศ

คดีอาชญากรรมทางเพศซึ่งยังคงเกิดขึ้นในสังคมไทย นำไปสู่คำถามที่ว่า “การเพิ่มโทษหรือเปลี่ยนแปลงโทษรวมไปถึงการลงโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต สามารถป้องกันอาชญากรรมทางเพศได้หรือไม่” หรือ “การป้องกันและปราบปรามควรหาแนวทางหรือเครื่องมืออื่นที่จะช่วยทำให้ชุมชนหรือคนในสังคมสามารถระวังตนเองจากภัยอันตราย และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง” เมื่อพิจารณาถึงการจัดทำระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศ จะเห็นได้ว่า จะสามารถเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะเข้าแทรกแซงและช่วยป้องกันสังคมจากอาชญากรรมทางเพศ ช่วยลดโอกาสเกิดอาชญากรรมเพราะผู้กระทำความผิดจะสบโอกาสในการกระทำความผิดได้ไม่ง่าย และผู้กระทำความผิดจะต้องชั่งน้ำหนักถึงความเสี่ยงที่ตนเองจะถูกจับได้มากกว่าเดิมหากตนเองกระทำความผิด ถึงแม้ว่าจะยังเป็นที่โต้เถียงตลอดมาว่า ระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศเป็นระบบที่ดีและมีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ หรือเป็นระบบที่ก่อให้เกิดการตีตราและยังทำให้ผู้กระทำความผิดคดีทางเพศใช้ชีวิตยากลำบาก

ผลักใส่ผู้กระทำผิดออกจากการใช้ชีวิตปกติในสังคมและสร้างความกดดันจนส่งผลให้ต้องก่อคดีอาชญากรรมซ้ำอีก

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ช่วงกลางของยุค 1970 แนวคิดการป้องกันอาชญากรรมชุมชนได้ถูกนำเสนอ โดยหลักการนี้เป็นวิธีการที่เน้นถึงการร่วมมือกันของพลเมืองในกิจการที่เกี่ยวกับการต่อต้านอาชญากรรม ซึ่งหลักการดังกล่าวมีรูปแบบหลากหลายออกไป ส่วนมากจะปฏิบัติการภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีอำนาจและองค์กรส่วนชุมชน หลักการนี้ได้ถูกออกแบบให้ใช้ได้โดยทั่วไป โดยให้พลเมืองช่วยกันระดมพลเพื่อขับเคลื่อนในการที่จะป้องกัน ตรวจสอบ และรายงานอาชญากรรม (Greenberg et al., 1982) สำหรับประเทศไทย คนไทยยังไม่ตื่นตัวหรือเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากนัก ตำรวจจึงต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวพร้อมใจกันเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายและยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้วางแนวยุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมที่ตำรวจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ตามความเหมาะสม โดยมีประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย วิธีปฏิบัติ ข้อตกลง พันธสัญญา และหลักสิทธิมนุษยชน ที่ประชาชนควรรู้และต้องปฏิบัติพร้อมทั้งเผยแพร่ในช่องทางที่สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก (Royal Thai Police, 2019) อีกทั้งยังควรนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และลดการใช้ดุลยพินิจ มาเป็นหนึ่งในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและการบังคับใช้กฎหมาย (Office of Police Strategy, 2018)

ในส่วนของการจัดทำระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ นับว่าเป็นรูปแบบการป้องกันอาชญากรรมได้ทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ คือ เจ้าหน้าที่ รวมถึงการช่วยกันสอดส่องตรวจสอบ และรายงานต่อเจ้าหน้าที่จากประชาชนที่อยู่ในชุมชนนั้น โดยในระบบการลงทะเบียนนี้ หากมีระบบการเข้าถึงที่เหมาะสมจะทำให้ไม่เกิดการตีตราของสังคม นอกจากนี้ ผู้กระทำผิดที่ต้องการกลับตัวกลับใจหรือกระทำผิดครั้งแรก หรือกระทำผิดเพราะเหตุที่ผิดพลาด เช่น ผู้เยาว์ที่สมยอมมีเพศสัมพันธ์กัน แต่ถูกผู้ปกครองใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการลงโทษอีกฝ่าย ดังนี้ หากนำชื่อผู้กระทำผิดไปใส่ในระบบ ก็ไม่เป็นการกระทำที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการสร้างระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศ และยังคงต้องระมัดระวังในการที่ผู้กระทำผิดจะถูกกีดกันออกจากสังคมและก่อให้เกิดผลเสียหายติดตามมามากกว่าประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมหรือผลักดันให้ผู้กระทำความผิดไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้

ในต่างประเทศที่ใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำความผิดคดีทางเพศ จะมีการวางหลักเกณฑ์และขั้นตอนการเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำผิด มีการกำหนดให้ผู้กระทำผิดที่พ้นโทษไปแล้วนั้นยังคงต้องรายงานตัวหากมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกิดขึ้น เช่น การย้ายถิ่นฐาน ที่อยู่ เป็นต้น ในบางประเทศเช่นสหรัฐอเมริกา มีการเผยแพร่ชื่อผู้กระทำผิดผ่านทางเว็บไซต์ และสามารถให้ประชาชนสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลของผู้กระทำผิดได้ ซึ่งในประเด็นนี้ ประเทศไทยยังไม่มีควมจำเป็นและการให้มีการเข้าถึงข้อมูลของผู้กระทำ

ผิดได้อย่างอิสระเสรียังไม่เหมาะสม ด้วยทัศนคติและความเข้าใจของคนในสังคมยังไม่เพียงพอ อันเนื่องจากนักนโยบายหรือนักการเมืองไม่ได้มีการสื่อสารหรือทำความเข้าใจกับประชาชนได้อย่างเพียงพอ อันนำไปสู่การรับข้อมูลข่าวสารที่ผิดพลาด

ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ สามารถศึกษารูปแบบจากประเทศต่าง ๆ ได้ตามแง่มุมที่เหมาะสม ถึงแม้ว่าความเห็นของคนในสังคมไม่ได้ยอมรับต่อระบบดังกล่าวกันทุกคน แต่ต้องพึงระลึกว่ากฎหมายคือกฎเกณฑ์ที่ออกมาเพื่อความสงบสุขของคนในสังคม ระบบนี้อาจมีงานวิจัยบางชิ้นบ่งบอกว่าช่วยป้องกันอาชญากรรมทางเพศได้มากจากการกระทำผิดซ้ำ (Poxton, 2017) แต่นักวิชาการบางท่านกล่าวว่าระบบนี้เป็นการลงโทษผู้กระทำผิดซ้ำซึ่งป้องกันเชิงสาธารณสุขได้ไม่มาก และในบางกรณียังสร้างสถานการณ์ที่ทำให้ผู้กระทำผิดต้องกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก (Przybylski, 2019) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศต่าง ๆ จะมีบทเรียนจำนวนมาก แต่ด้วยลักษณะของกฎหมายของประเทศไทย กรอบของวัฒนธรรมประเพณี ระบบตำรวจที่แตกต่างจากประเทศอื่น การจะนำเทคนิคและวิธีการมาปรับใช้ในแง่มุมต่าง ๆ จึงต้องทำในบริบทและแนวทางของตนเอง การมีประสิทธิภาพหรือข้อดีข้อเสีย ในต่างประเทศ บางข้ออาจไม่ใช่ข้อปัญหาในประเทศไทย ในขณะที่ข้อดีบางข้อที่ต่างประเทศมี อาจจะไม่เหมาะสมกับประเทศไทย

ในประเทศไทย อำนาจตุลาการถือเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในระบบกระบวนการยุติธรรม กรณีการใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศ ผู้พิพากษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการออกคำสั่งพิจารณากำหนดโทษ และพิจารณาในคดีผู้กระทำผิดคดีทางเพศว่า ควรต้องถูกมีชื่ออยู่ในระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศเป็นระยะเวลาานานเท่าไร โดยอาศัยการพิจารณาตัดสินตามรูปแบบของประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวคือ จะใช้ฐานความผิดมาตัดสิน หรือจะใช้การประเมินความเสี่ยงเข้ามาตัดสิน โดยกรณีหลังนี้ผู้กระทำผิดจะถูกประเมินทางด้านจิตวิทยาร่วมด้วยว่ามีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดซ้ำหรือไม่ อย่างไร ซึ่งในประเทศไทย รูปแบบดังกล่าวอาจยังไม่เหมาะสมนัก ด้วยอุปสรรคด้านความเข้าใจและงบประมาณ โดยการใช้ระบบฐานความผิด (Offense-Based System) จะมีความเหมาะสมในประเทศไทย เนื่องจากผู้พิพากษาไทย จะมีความคุ้นเคยมากกว่า โดยเมื่อผู้กระทำผิดถูกปล่อยออกจากเรือนจำ เบื้องต้นต้องจำแนกก่อน กล่าวคือ ถูกปล่อยตัวเพราะครบกำหนดโทษ หรือปล่อยตัวเพราะมีเงื่อนไขคุมประพฤติ หากเป็นกรณีแรก เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต้องรายงานไปยังเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในภูมิลำเนาที่ผู้กระทำผิดจะกลับไปอาศัย รวมไปถึงตำรวจท้องที่ต้องรับทราบ ส่วนที่สำคัญที่สุดคือเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต้องส่งข้อมูลเข้าฐานข้อมูลกลาง หากผู้กระทำผิดถูกปล่อยตัวภายใต้เงื่อนไขคุมประพฤติ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ด้วยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่คุมประพฤติจะส่งข้อมูลเข้าไปเก็บไว้ในฐานข้อมูลกลาง แต่ไม่จำเป็นต้องรายงานไปยังเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เพราะถือว่าเจ้าพนักงานคุมประพฤติดูแลในส่วนนี้ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลได้เพื่อใช้ระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากสภาพสังคมและบริบททางวัฒนธรรม รวมทั้งกรอบความคิด ยังถือเป็นปัจจัยสำคัญในการนำเอาแนวคิดใหม่มาปรับใช้ในประเทศไทย การนำระบบลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศ จึงควรเริ่มจากการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมได้เรียนรู้และทำความเข้าใจ

2. ถึงแม้ว่าประเทศมาเลเซียจะเป็นประเทศที่เพิ่งเริ่มการใช้ระบบลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศ แต่ก็มีการขยายมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และเป็นประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีสภาพภูมิศาสตร์ ประชากร สังคมและวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกับประเทศไทย ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ที่จะศึกษาเพื่อหาแนวทางการสร้างระบบลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศของประเทศนี้เพื่อมาปรับใช้ในประเทศไทยได้อย่างเหมาะสมมากกว่าประเทศทางตะวันตกที่มีลักษณะสภาพภูมิศาสตร์ ประชากร สภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมที่ต่างกันอย่างชัดเจน

จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ในประเทศไทยยังไม่มีมีการนำระบบการลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศมาใช้ จึงมีความน่าสนใจอย่างยิ่งในการศึกษาระบบลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศจากระบบของต่างประเทศในประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาอันเป็นประเทศต้นแบบและมีความหลากหลายในระบบกฎหมาย และการสร้างและใช้ฐานข้อมูลจากระบบลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละมลรัฐ ทั้งนี้ เพื่อศึกษาและสร้างรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์และเข้ากับบริบทของสังคมไทย ซึ่งจะทำให้ระบบลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศเป็นมิติใหม่ของการป้องกันอาชญากรรมอย่างเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง

บทสรุป

ขณะที่ระบบลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศในประเทศสหรัฐอเมริกามีลักษณะค่อนข้างเปิดเผยและเข้าถึงได้อย่างง่ายโดยสาธารณชน จนเป็นที่น่าเป็นกังวลในด้านความเป็นส่วนตัวและการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของอดีตผู้กระทำผิดจนเกินความจำเป็น และทำให้ละเมิดต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลผู้กระทำผิด ที่ต้องการจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองให้ดีขึ้นหลังจากตนเองได้รับโทษมาแล้ว ตามกระบวนการยุติธรรมแต่การใช้ระบบลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศแบบเปิดเผยดังกล่าวก็มีความสำคัญในบางกรณี ในส่วนของผู้กระทำผิดที่เป็นภัยต่อสังคมและมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดซ้ำ จึงเป็นสิทธิของสังคมและปัจเจกชนที่อยู่ในสังคมที่จะรับรู้ข้อมูลเพื่อระวังไม่ให้ตนเองและผู้ที่อยู่ในความดูแลของตน โดยเฉพาะเด็ก เยาวชน ผู้หญิง และผู้สูงอายุที่อาจต้องตกเป็นเหยื่อ ดังนั้น ประเด็นดังกล่าวจึงยังคงต้องเป็นประเด็นที่ต้องมีการถกเถียงและศึกษาค้นคว้ากันต่อไป โดยข้อเท็จจริงแล้ว ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่รับเอารูปแบบการลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศมาปรับใช้ ล้วนแล้วแต่เข้าไปปรับประยุกต์ให้เข้ากับบริบทของประเทศตนเองทั้งสิ้น เช่น ประเทศสหราชอาณาจักร หรือประเทศแคนาดา ก็ใช้ระบบลงโทษเบี่ยงผู้กระทำผิดคดีทางเพศ เพียงแต่ไม่อนุญาตให้สาธารณชนทั่วไปเข้าถึงได้ โดยอนุญาตให้แต่เพียง

บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศเท่านั้น ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรนำระบบลงทะเบียนผู้กระทำผิดคดีทางเพศมาปรับใช้ภายใต้หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่เหมาะสมกับบริบทและวัฒนธรรมของสังคมไทย เพื่อให้สังคมปลอดภัยจากภัยสาธารณะคดีทางเพศ อันจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสังคมที่สำคัญประเภทหนึ่งได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพในอนาคต ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรมไทยโดยภาพรวมได้

เอกสารอ้างอิง

- Amyot, V. (2009). Sex Offender Registries: Labelling Folk Devils. **The Criminal Law Quarterly**, 55, p. 188.
- Center for Sex Offender Management. (2008). **Fact Sheet: What You Need to Know About Sex Offenders**. Retrieved July 28, 2019. from <https://cepp.com/wp-content/uploads/2015/12/Fact-sheet-what-you-need-to-know-about-sex-offenders.pdf>.
- Choong, J. (2019). **Child Sex Offender Registry Launched, 3,000 Paedophiles Listed**. Retrieved July 20, 2019. from <https://www.malaymail.com/news/malaysia/2019/03/26/child-sex-offenders-registry-launched-3000-paedophiles-listed/1736695>.
- Chammah, M. (2018). **Convicted of a Drug Crime, Registered with Sex Offenders**. Retrieved July 12, 2019. from <https://www.themarshallproject.org/2018/03/08/convicted-of-a-drug-crime-registered-with-sex-offenders?ref=collections>.
- Daily News. (2014). **People Shocked, Mother Broke Up After Hearing The News That Her Daughter Was Killed**. Retrieved August 10, 2019. from <https://www.dailynews.co.th/crime/250700>.
- Greenberg, S. W., Rohe, W. M. and Williams, J. R. (1982). **Citizen Action and Crime Prevention at the Neighborhood Level**. Retrieved August 11, 2019. from <http://www.ncjrs.gov/App/publications/abstract.aspx?ID=97977>.
- Long, A. (2009). Sex Offender Laws of the United Kingdom and the United States: Flawed Systems and Needed Reforms. **Transnational Law & Contemporary Problems**, 18, p. 145.
- National Sexual Violence Resource Center. (2015). **Statistics About Sexual Violence**. Retrieved August 11, 2019. from https://www.nsvrc.org/sites/default/files/2015-01/publications_nsvrc_factsheet_media-packet_statistics-about-sexual-violence_0.pdf.
- Office of Police Strategy. (2018). **20 Year Strategy of the Royal Thai Police (2018 - 2037)**. Retrieved July 22, 2019. from <http://www.royalthaipolice.go.th/downloads/strategy.pdf>.

- Office of Justice Programs. (2016). **SMART Summary: Global Overview of Sex Offender Registration and Notification Systems, 2016**. Retrieved August 11, 2019. from <https://www.smart.gov/pdfs/global-survey-2016-final.pdf>.
- Poxton, I. M. (2017). **South Korean Legislature Allows Chemical Castration as Punishment for Convicted Attempted Rapists**. Retrieved July 20, 2019. from <https://www.wessexscene.co.uk/international/2017/12/04/south-korean-legislature-allows-chemical-castration-as-punishment-for-convicted-attempted-rapists>.
- Przybylski, R. (2019). **Effectiveness of Treatment for Adult Sex Offenders**. Retrieved June 07, 2019. from https://www.smart.gov/SOMAPI/sec1/ch7_treatment.html
- Royal Thai Police. (2019). **Number and Rate of Change in Criminal Cases for Offences Against Life, Body and Sex; Offense against property and Drug Cases, 2012 – 2019**. Retrieved November 23, 2019. from http://social.nesdc.go.th/SocialStat/StatPieChart_Final.aspx?reportid=3681&template=2R2C&yeartype=M&subcatid=45
- Reuters. (2011). **S. Korea Enacts 'Chemical Castration' Law to Punish Paedophiles**. Retrieved August 17, 2019. from <https://in.reuters.com/article/idINIndia58423020110724>.
- United States Department of Justice. (n.d.). **The Dru Sjodin National Sex Offender Public Website**. June 24, 2019. from <https://www.nsopw.gov>.

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน

E-mail:

นางสาวพัชราพรรณ นาคพงษ์

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เลขที่ 999 ถนน พุทธมณฑลสาย 4 ตำบลศาลายา

อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

patcharapan.n@gmail.com

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน

E-mail:

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ กัลยะจิตร

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เลขที่ 999 ถนน พุทธมณฑลสาย 4 ตำบลศาลายา

อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

suneekanyajit@gmail.com

ผู้เขียน (ต่อ)

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด
ที่อยู่ของหน่วยงาน

E-mail:

ดร.เขมธิดา เพ็ชรแท้

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
เลขที่ 999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ตำบลศาลายา
อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

kpetchtam@gmail.com

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด
ที่อยู่ของหน่วยงาน

E-mail:

ดร.ปณิตดา วงศ์ผู้ดี

องค์กรทำดี (@ charity for every life)
เลขที่ 127 ซอยรามอินทรา 23 ถนนรามอินทรา
แขวงอนุสาวรีย์เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220

Boompanadda@hotmail.com